

རྫོག་ལོ་ཆེན་པོ་སློ་ལྷན་ཤེས་རབ་ཀྱི་སྤྲིང་ཡིག་བདུད་རྩི་མིག་ལེ།

A Drop of Nectar: Epistle from Ngok Loden Sherab

དད་པའི་གཞི་བརྟན་འདུན་པའི་རྩ་བ་བཟང་པོ་ཅན། །སེམས་དཔའི་རང་གཞན་བསམ་པའི་སྤྲོད་པོས་རྣམ་མཛེས་ཤིང། །སྤྱབ་པའི་མེ་ཏྲག་རབ་རྒྱས་བསྐྱབ་པའི་གྲིབ་
བསིལ་ཅན། །གཞན་དོན་འབྲས་བུ་མངར་ལྷན་འཕགས་པའི་ལྷོན་ཚོགས་ཁྱེད། །

With a firm ground of faith and a root of benevolent aspiration,
With a majestic trunk of a noble being thinking for oneself and others,
With blooming flowers of meditation, and providing attractive cool shade,
You are the gathering of exalted trees with sweet fruits of altruistic works.

རང་བཞིན་མཁར་གནས་ཚུལ་མིན་ཡིད་བྱེད་ཀླས་སྤྱུལ་པ། །གཏི་ལྷག་སྤྲིན་ཚོགས་ཆགས་པའི་སློག་གི་ཤིང་བ་ཅན། །ཞེ་སྤང་འབྲུག་སྤྲོ་ཆེས་ཆེས་སློག་པ་ལས་
འཐོན་པ། །ཉེས་སྤྲོད་གནས་ལྷགས་འབར་བས་ཕོག་པར་མ་གྱུར་ཅིག །

From the space where it rests, triggered by the nāgas of bad thoughts,
In the midst of clouds of stupidity and flashes of lighting of attachment,
Amidst the crashing thunder of hatred comes the meteor of negative actions.
May you never be struck by it.

སྤྱི་བའི་རྗེས་འོངས་ན་དང་ཆུ་བའི་མཆོད་རྫོན་ཅན། །མི་རྟག་ལུས་ཅན་འཆིབས་སྤོམ་སྤོམ་ལྟར་ལོངས་ནས། །དན་འགོ་བ[ལ]་གནས་སྤྱུག་བསྐྱེད་ལྷན་ཆེན་མཁའ་
ཡས་པར། །སྤྱི་བོའི་ཚོགས་འདི་དབང་མེད་ཁྱིད་ཅིང་ངེས་པར་བསམ། །

After birth, death approaches for impermanent embodied beings
Like a demon, with the sharp fangs of illness and old age.
Think of how it leads this throng of beings helplessly
Into great endless darkness and suffering in the unhappy realms.

སྤྱུག་བསྐྱེད་མང་ལྷན་འདི་འདྲའི་གཡང་ས་དྲན་བྱས་ནས། །བག་ཡིད་སྦྲོབས་སྤྲོད་ལུས་དང་སློག་ལ་མི་འཕངས་ལྟར། །ཉོན་མོངས་དབྱ་ཚོགས་གཞོན་ལ་སྤྲོད་པ་
མེད་ཡིད་ཀྱིས། །བརྩོན་པའི་གོ་བོས་བཟོད་པའི་བསྐྱེད་རྩི་ལེགས་གཟུགས་བྱ། །

Being aware of this abyss with immense misery
Exert strength of vigilance, as though one cares not for this body and life.
With a mind which is not slackened in crushing the foes of affiliations,
Don the armour of diligence and hold the fortitude of patience.

འཆིབས་དག་དཔུང་འཛོམས་སྤྱུག་བསྐྱེད་རྒྱ་མཚོ་སྤྲིང་བྱེད་པ། །བདེ་བའི་འབྲུང་གནས་རིན་ཆེན་བྱང་ཆུབ་སེམས་བསྐྱེད་དེ། །བདག་དོན་སྤྲོད་བྱེད་སྤྲིད་དང་ཞི་བའི་སྤྱི་
བོ་ལ། །དམན་པར་བལྟས་ནས་སྤྲིང་རྗེས་ལྷན་གཉིས་ཀ་བཞག །

That which destroys death and dries up the ocean of suffering,

Cultivate the precious thought of awakening, the source of happiness.
Those persons who pursue selfish goals, either in existence or in peace,
See them as inferior and place them both as objects of compassion.

ཐར་པའི་ཁང་བཟང་པོ་ལ་ཕྱིན་རྒྱལ་ཐེམ་སྐྱས་ཅན། །བག་ཆགས་སྤངས་པའི་རྒྱལ་བརྟན་པོས་ཡོངས་སྐྱོར་བ། །ཡི་ཤེས་ཕྱིག་པ་གཞན་དོན་རྒྱས་མཛེས་པ་
དེར། །བདག་ཉིད་འཛེགས་ནས་གཞན་ཡང་རྒྱལ་བའི་ཐབས་ལ་འབད། །

To the freedom-mansion with stairs of six perfections,
Surrounded by the strong fences of relinquishing propensities,
And adorned by walls of wisdom and the drumbeat of benevolent actions,
You must climb and engage in strategies to also lead others there.

སངས་རྒྱལ་བསྟན་པ་སྤྱད་བསྐྱེད་ནད་ཀྱན་ཞི་བྱེད་པའི། །བདུད་རྩི་མཚོག་འདི་རྩེད་ནས་དོན་མེད་མི་འགྱུར་ཕྱིར། །ཐུབ་མཚོག་གིས་བཅས་བསྐྱབ་གཞི་རྣམས་
ལས་མི་འདའ་བར། །བརྟུལ་ལྷགས་ལེགས་བསྐྱེད་བཤེས་གཉེན་བཟང་ལ་རབ་བསྟེན་བྱ། །

So that the supreme elixir, the teachings of the Buddha,
Which quells all illnesses of suffering, is not wasted having obtained it,
One must, without violating the precepts set by the supreme sage,
Observe the practices and follow the noble master.

ཚོས་སྦྱོང་ལ་བརྩོན་ཡིད་བཞིན་གཞན་དོན་ལྷུར་ལེན་པ། །འགྲོ་བ་དད་ལྷུར་དམ་པའི་སྦྱོང་པ་རྗེས་སུ་བརྟེན། །

Engage in virtuous conducts and embrace altruistic purposes
Rely on the noble conducts which stirs faith in the world.

བཤེས་གཉེན་སྦྱིན་ལས་ལེགས་བྱུང་མང་དུ་ཐོས་པ་ཡི། །ཆར་རྒྱན་བསིལ་བས་ཉོན་མོངས་གདུང་བ་ཞི་བྱེད་ཀྱིས། །བདེ་གཤེགས་སྦྱིང་པོའི་ས་བོན་རབ་ཏུ་བརྒྱན་
བྱས་ནས། །སངས་རྒྱལ་ཡོན་ཏན་སྤུན་ཚོགས་ལོ་ཏོག་རབ་རྒྱས་བྱ། །

Quell the agony of afflictions with the cool shower of learning
Which flows gently from the cloud that is one's master.
Having soaked the seed of buddha-nature,
Make the wholesome harvest of the Buddha's qualities boom.

ཚོས་རྣམས་རང་བཞིན་སྦྱང་པའི་ཚྭ་ལ་འཇུག་པའི་སྒོ། །ཡང་དག་རིགས་ཚོགས་ལྷ་སྐྱབ་ཞལ་ནས་གསུངས་པ་དེ། །རིགས་པའི་དབང་ཕྱུག་རྣམ་འགྲུལ་མཛེད་
པའི་གཞུང་མཛེས་ལས། །གསལ་བར་རྟོགས་ནས་ལྷགས་རན་གཞན་ཀུན་ཕྱོད་བཞིན་དོར། །

The entrance to the nature of emptiness, the state of all things,
That which is taught in the scholastic works of Nāgārjuna,
Fathom it through the wonderful works of the commentator, the lord of logic,
Discard other ignoble traditions like a weed.

པརྱི་ཏ་ཞེས་རབ་གྲགས་འདིར་འོངས་པལ་ཆེར་ཡང་། །གཞུང་ལྷགས་མི་མཁས་རང་གི་རན་རྟོག་གིས་ཁྲིད་ཅིང་། །མཐའ་གཉིས་ལ་འཚོལ་ཡང་དག་ལམ་ལ་སྤུན་
འབྲིན་པས། །དེད་གཚོག་གིས་ལྷ་སྐྱབ་ཀྱིས་བཤད་ལམ་མི་འདོར། །

Many who have come here and are known as scholars

Are not erudite in the books but led by their wrong conceptions.

They veer to the two extremes and assault the right path.

Do not heed their words and abandon the path taught by Nāgārjuna.

དོན་རྒྱུ་མཉམ་པའི་སྒྲོབ་སྒྲིབ་ཀྱིས་རྣམ་འགྲུབ་གནས་འདོད་དང་། །འདུས་བྱས་ལམ་འདས་དེ་ཉིད་ཚད་མ་ངེས་འཛིན་པ། །གཉིས་ཀ་དངོས་འཛིན་གདོན་ཆེན་མི་
ཟད་ལར་སོང་ནས། །ལྷ་བའི་མཆེབ་རྗེན་པོས་དམ་དུ་བྱིན་པ་ཡིན། །

Those who desire to maintain things with aspects through logical reasoning
And those who ascertain the validity of a reality transcending conditioned phenomena,
Both are trapped in the jaws of the terrible demon of substantialism
And are clenched very tightly by the sharp fangs of view.

འདུ་བྱེད་ཚོགས་འདི་མེད་ཅེས་ཡིད་ལ་མི་གནས་པར། །སྣང་དོན་ཉིད་དམ་དེ་ལ་ཡང་དག་འགོག་སྣང་བའི། །མི་དེ་གཉིས་ཀྱང་ཚད་མ་འཛིན་ལམ་འདས་རྣམ་ཉམས་
ནས། །འོག་ལྷ་འི་བྱ་ངན་རྒྱ་ཆེན་ཐང་དུ་ངེས་པར་ལྷུང་། །

Instead of maintaining in the mind that ‘these formations do not exist’,

They hold either the very things that appear or their ultimate negation.

Both these persons seriously digress from the correct path,

And fall on the miserable wide plains of wrong views.

སྣང་གཉིས་མེད་ཚོས་ཀྱན་མི་གནས་དབུ་མ་ཡི། །ལུགས་གཉིས་རྣམ་འབྲེད་དེ་ཡང་རྫོངས་པ་མཚར་བསྐྱེད་ཡིན། །དགག་པ་གཙོར་འཛིན་རྗེས་དཔག་ཤེས་ལ་
སྣང་བ་ཡི། །དངོས་ཚོགས་དག་བའི་སྒོ་དེས་སྣང་དང་དགག་མེད་པར། །ཚད་མ་རྣམ་གནས་དོན་གྱི་ཆ་རྣམས་སྦྱོད་པའི་སྒོས། །དོན་དེ་བཀག་ནས་གཞན་སྣང་མེད་
ཅེས་ངེས་པར་བཟུང་། །

‘The non-dual illusion’ or ‘the middle in which all phenomena does not remain,’

Such distinction of two systems are marvels to the ignorant.

The multitude of things which appear to inferential cognition, which focuses on negation,

Are neither affirmed nor negated by the wholesome cognition.

Know that the cognition which engages in the objects and maintains its veracity

Negates its object but does not affirm another.

མི་ལམ་གྲོང་ཁྱེད་ཞིག་གོ་ཞེས། །འཛིན་པའི་རྣམ་རྟོག་གང་ཡིན་དེས། །བཏགས་དོན་གྲོང་གི་ཞིག་པ་ཉིད། །གྲོང་ཉིད་མེད་ན་མེད་པ་ལྟར། །

Just as the thought in a dream,

Which thinks ‘the town has disintegrated’,

Cannot find its imputed object, the disintegration of the town

In the same way the town cannot be found.

ཡང་དག་ཉིད་དུ་དངོས་མེད་ཅེས། །འཛིན་པའི་སྒོ་ཡིས་བཏགས་པའི་དོན། །ཡང་དག་བཀག་པ་མེད་ཉིད་ཀྱང་། །ཡང་དག་དངོས་པོ་མེད་པར་མིན། །

On the ultimate level, the so-called ‘non-existent’,

Which is an object imputed by the grasping mind,

The non-entity left after negating the true entity

Cannot exist because the true entity does not exist.

འདི་ལྟར་ཡུལ་མེད་པ་ལ་ནི། །དགག་པ་འཇུག་པ་སྲིད་མ་ཡིན། །དེས་ན་མེད་ཅེས་ངེས་བྱ་བ། །དགག་བྱའི་དངོས་པོ་མ་སྣང་བ། །དེ་ཚོ་དགག་པ་གཏན་བྲལ་ན། །

སྒོ་ཡི་མདུན་དུ་གནས་མི་འགྱུར། །

Thus, for that which has no object [existence]

There cannot possibly be a negation [non-existence].

Therefore, when there is not a thing to negate

With a thought ‘this does not exist’,

Then, the negation being without support

Cannot remain in the realm of the mind.

དེ་ལྟར་དངོས་པོ་ཡོད་མིན་ལ། །དེ་དགག་པ་ཡང་མ་གྲུབ་ན། །དེ་གཉིས་ལས་འདས་དོན་འགའ་ཡང་། །འཛིན་པའི་ཡུལ་དུ་འགོ་མི་སྲིད། །

In this way, there is neither existence

Nor is there negation of existence.

There is no entity beyond the two

Which can possibly become an object of grasping.

དེས་ན་ཤེས་བྱའི་མཚན་མ་ལས། །སློ་ཡི་གཡོ་བ་རྣམ་བཞོག་སྟེ། །སློས་ཚོགས་ཉེར་ཞི་བདག་མེད་པའི། །དོན་ལ་སློ་ནི་ལེགས་བཞག་བྱ། །

As a result, all engagements of the mind

In the aspects of phenomena will cease.

In the total pacification of the host of fabrications

And on the matter of non-self, properly rest the mind.

དེ་ལྟར་སྟོང་ཉིད་གོམས་པ་ལས། །དངོས་འཛིན་རབ་ཏུ་ཞི་བ་དང་། །བདག་མེད་ཉིད་ཀྱང་འཛིན་མེད་པ། །དེ་ཚོ་ཡང་དག་མཐོང་ཞེས་བྱ། །

Through being accustomed to emptiness in this way

When all grasping to existence is pacified

And one cannot even grasp non-self,

Then, one is said to have proper insight.

གང་ཚོ་ལྟ་བའི་ངོ་མ་ཀྱན། །ཡེ་ཤེས་རྒྱ་བོས་རྣམ་སྐྱེས་པས། །དེ་ཚོ་ཤེས་དང་ཤེས་བྱ་དག །དམིགས་པ་མེད་པར་རབ་ཏུ་ཞི། །

When all stains of views

Are cleansed by the wisdom water,

Then, one is in utter peace without apprehension

Of the mind which knows or the thing to be known.

དཔེར་ན་རྒྱ་བོ་སྐྱེས་པ་དང་། །མར་ལ་མར་ནི་རྗེས་ལྷགས་ལྟར། །ཤེས་བྱ་སློས་བྱལ་དེ་ཉིད་དང་། །དབྱེར་མེད་ཡེ་ཤེས་རྣམ་འབྲེས་པ། །

དེ་ནི་སངས་རྒྱས་ཐམས་ཅད་ཀྱི། །རང་གཞན་[བཞིན་]ཚོས་སྐྱེས་བྱུང་བཅོད། །

Like the example of pouring water into water

Or like oil entering oil,

When the ultimate object free from fabrications

Is inseparably coalesced with the pristine wisdom,

It is called the *dharmakāya*,

The nature of all buddhas.

དེ་རྗེས་ཤེས་བྱའི་རྗེས་འབྲངས་ཅན། །རྩོན་སྣང་འཛིག་རྟེན་ཇི་སྲིད་པ། །རིག་མཛད་མེ་ལོང་ལྟ་བུ་ནི། །ལོངས་སྟོད་ཚོགས་པའི་སངས་རྒྱས་སོ། །

From this, like in a mirror, arise false appearances

Which are as diverse as phenomena

And which remain as long as the world exists.

This is the enjoyment body of the buddhas.

སྣ་མ་ཇི་ལྟ་ཉིད་མཚམས་ནི། །འབྲུལ་མེད་མཉམ་བཞག་སློ་འཇུག་མེད། །ཕྱི་མ་ཇི་སྟེད་མཚམས་པ་ནི། །འབྲུལ་སྣང་རྗེས་ཐོབ་སློ་འཇུག་ཅན། །

The former is the knowledge of profound thatness
In the state of unmissaken absorption without mental engagement.

The latter is the knowledge of multiplicity
In the state of illusive display of post-meditation with mental engagement.

སངས་རྒྱལ་སྤུལ་པའི་སྐྱོ་ཚོགས་ནི། །གཞན་གྱི་རྣམ་རིག་སྣང་བ་སྟེ། །བརྒྱ་བྱིན་གཟུགས་བརྙན་ལ་སོགས་དཔེ། །མདོ་ནས་ཇི་སྐད་གསུང་དེ་བཞིན། །

The myriads of emanations of buddhas
Are appearances in the minds of others.
They are analogous to Sakra’s reflection and so forth
Which are taught in the sūtras.

དེ་ལྟར་ཐེག་ཚན་བཀའ་ཚོགས་འཛིན་པའི་མཚོ་བསྐྱབས་ལས། །སྐྱེས་པའི་བདུད་རྩི་སྣ་མ་བརྒྱད་པ་ལས་རྟེན་འདི། །གཞན་པན་ཉིད་ཀྱི་ཕྱོགས་སུ་རྒྱས་པར་བྱ་བའི་
ཕྱིར། །སྤྲིང་ཡིག་ཚུལ་དུ་བརྒྱས་ཏེ་བྱེད་ལ་གསོལ་བ་འདེབས། །

In this manner, having churned the milky ocean of the Mahāyāna teachings
I have obtained his nectar from the line of masters.

In order to enhance the altruistic actions to help others,
I send you my prayers having put them in the form of this epistle.

དམ་པ་བྱེད་ཀྱི་ཚོས་སྦྱོང་རབ་ཏུ་འཕེལ་བའི་རྒྱ། །སེམས་བསྐྱེད་ཚོག་ཡི་དམ་སྦྱོང་པ་དང་བཅས་འདི། །ལེགས་པར་ལུ་དགོས་པའི་ལྷན་ཤེས་རབ་ཀྱིས། །རྒྱ་སྟོན་
ཤེས་རབ་གྲགས་ལ་སོགས་པ་གཙོང་ལ་རུ་གསུམ་གྱི་དགོ་འདུན་ལ་སྤྲིངས་པའི་ཡི་གེ་བདུད་རྩི་ཐེག་ལེ་ཞེས་བྱ་བ་རྫོགས་སོ།།

This, which causes to increase the righteous conducts of the noble ones, along with much
cherished liturgy for Bodhisattva vow, is submitted by the monk Loden Sherab.

The epistle entitled ‘Drop of Nectar’ was sent to Gatön Sherab Drak and the monks of Tsong
Kharusum.